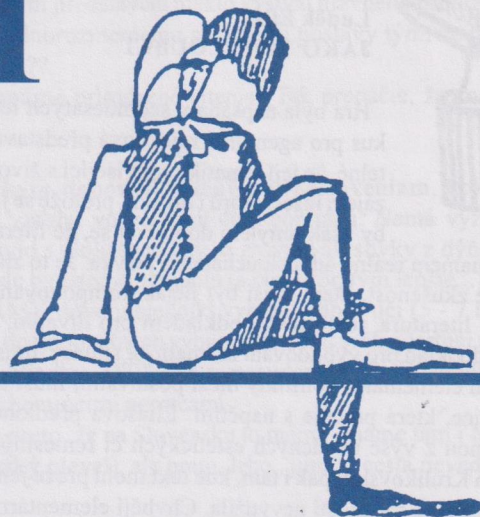

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 5

ZPRAVODAJ VIII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 1999

JAK SE ŽIJE MÚZE IVANĚ PO X LETECH

Já:

Jak dlouho tě už nevidíme Múzou, respektive jseš exMúzou? Vždyť tvoje mastné, mlaskavé polibky jsou pro mnohé nezapomenutelné a někteří jazykové dokonce tvrdí, že jedou do Třebíče za polibkem. Tři roky, pokud se nemýlím..

Ona:

Jeden rok jsem byla těhotná Múza, ale vidíš, přesně nevím, při kterém to bylo dítěti

Já:

Múza poněkud zapomětlivá, není divu při té plodnosti

Ona:

Při prvním dítěti to nebylo, to už je dlouho, při druhém – to by bylo šest let, nebo při třetím – to by byly tři roky

Já:

To znamená, během devíti let jsi přivedla na svět tři Múzata. Co jinak dělá Múza, stále na mateřské?

Ona:

Doufám, že už to bylo naposled a Múza zůstane mojí celoživotní rolí

Já:

Takže tě mohou návštěvníci jednoosmé Národní přehlídky v Třebíči v roce dvatisíce nula devadesát devět očekávat. Jak budeš líbat, budeš mít nové zuby, abys neměla tolik propadlé dásně?

Ona:

Nějak vydržím, víš jak jsem viděla fotografii letošní „náhradní“ Múzy, tak trend se ubírá jiným směrem

Já:

Řekni mi, jako Múza, která jsi všechny v minulosti olíbala, co říkáš letošní Třebíči?

Ona:

Jistě myslíš porotě

Já:

Dobrá, jak by se ti líbala porota?

Ona:

No, myslím, že někteří členové by se mi líbali dobře, ale my profesionální Múzy, pro nás to není žádný problém. Ano, pro mne jsou některé tváře zvláště známé, nebudu samozřejmě jmenovat, některé tváře jsou neznámé, zase je to mnohem přitažlivější

Já:

Co říkáš režisérům, které jsi líbala v minulosti. Jak se jim dařilo?

Ona:

My matky, Múzy na dovolené, máme poněkud omezené možnosti, takže jsem všechny ani neviděla a tudíž nepolíbila, na některé jsem neměla vliv, nemám na jejich výsledcích zásluhu, ale ani odpovědnost a nedá se na mě nic svést. Ale pana režiséra představení podle Bergmana, toho jsem určitě někdy políbila, protože jsem ten můj polibek na představení vnímala

Já:

Pravda je, že jsme si s panem Valešem o inscenaci chěli popovídat. Byl zřejmě sebou tak zmámen až se vytratil (*ředitel přehlídky uděluje tímto ředitelskou důtku za neúčast na sobotních představeních – poznámka redakce*). Tím nechci říct, že rozhovor s tebou je jenom chabá náhrada...

Ona:

Ještě jsem viděla představení podle Kočičí hry. Myslím si, že tam také nějaké políbení bylo, ale myslím si, že v tom „bergmanovskovalešovském“ představení jsem můj polibek vnímala mnohem víc

Já:

Taky to režíroval chlap

Ona:

No, jestli to nebylo tím

Já:

Moc ti děkuji

Ona:

Není zač

Odletěla a polibek zůstal ve vzduchu (článek je toho důkazem)

–pok–

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 2000

TERMÍN – ČTĚTE UVNITŘ LISTU.

Divadlo DUO Frýdek-Místek
Luděk Eliáš
JAKO TI HOLOUBCI

Hra byla napsána v sedmdesátých letech patrně jako kus pro agenturní zájezdová představení. Je pochopitelné, že její tematika související s životní realitou budí zájem inscenátorů i diváků, protože se jich dotýká. Bylo by však omylem domnívat se, že literatura je prostým záznamem reálně odposlouchaného jazyka. Je to znak, kde se zhušťuje zkušenost, která musí být nějak komponovaná. Když má být tato literatura, tento text, podkladem pro divadlo, musí nabídnout předpoklad pro vybudování dramatické situace, musí obsahovat alespoň elementární konflikty mezi postavami, musí být vedena kompozice, která pracuje s napětím. Eliášova předloha bohužel nemá žádnou z výše uvedených estetických či řemeslných kvalit. Režie (Jan Krulikovský) pak i tam, kde text mohl přece jen nabídnout něco víc, těchto možností nevyužila. Chybějí elementární dramatické situace. Nejsme svědky konfliktů, ale pouze pseudokonfliktů. Postavám schází cíl jejich jednání, většinou jen předstírají pocit nebo úmysl. Nenáročné simultánní řešení scény vyhovuje sice režii, ale k celkovému vyznění inscenace nijak nepřispívá. Tento celek nám nesděljuje žádnou myšlenku, nevíme, co nám chtějí inscenátoři sdělit.

Je možné představit si, že se tato látka s úspěchem zpracuje v televizním dvacetiminutovém skeči, že se odehraje v reálném prostředí, že bude jistě prokomponovaná, koncentrovaná a zábavná. Protože téma vyrovnání se s přechodem z pracovního procesu do důchodu je skutečně ze života.

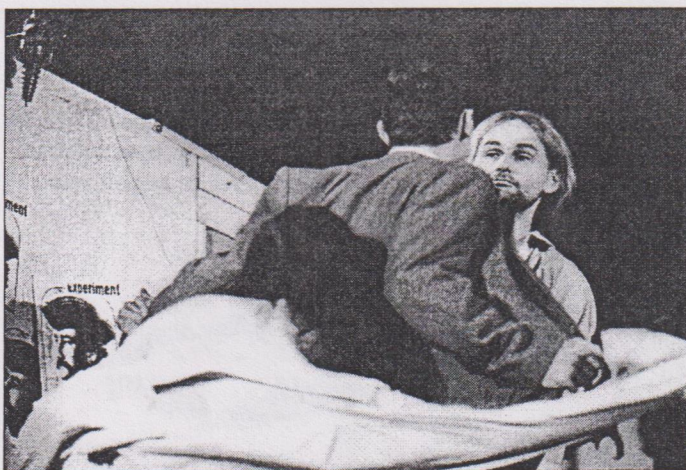
Divadlo AHA! Lysá nad Labem
Slawomir Mrožek
TANGO

Mrožkovo Tango patří do proudu tzv. modelových her, který se začal rozvíjet koncem 1. poloviny 20. století – vyrostl z pocitu, že společnost je záležitost nesmyslná, protože se rovnou rodíme už jako odsouzení k smrti. Tento proud se posléze rozvinul do více podob. Mrožkova hra patří k linii naprosto čisté modelové hry postavené na tezi. V inscenaci bychom pak měli dostat celistvý obraz existence. Teze by měla být buď potvrzena, nebo naopak zrušena vršením důvodů, hledáním argumentů, překvapením – měli bychom se v závěru

dozvědět něco více, než jsme znali na začátku. V tom je poněkud problém inscenace souboru z Lysé nad Labem (režie M. Pokorný): v závěru se dozvíme pouze to, co už víme na samém počátku. Po celou dobu jsme o tom přesvědčováni razantními prostředky. Jenže pokud je nám prezentováno všechno jako absurdní, pak není s čím tuto absurditu poměřovat. Herecké výkony v inscenaci byly vesměs kvalitní, ale právě přílišné forsírování Jarmila Škvry (Artur) téměř od počátku až do konce možnosti získat nové poznání příliš neprospívá. Naopak, hlubší polohy, kdy si můžeme v kontrastu s lidskostí postavy uvědomit absurdno, nalézáme u Terezie Palkové (Ala). V inscenaci nacházíme i řadu dobrých a vtipných situací, ale jen málo jevištní poezie. Za nejzdařilejší lze považovat začátek druhé poloviny inscenace.

Výtvarně ozvláštěná, v první polovině až artistní výprava se poněkud nečekaně v druhé polovině obměňuje do tragičtější polohy. Textilní plastiky v první polovině leccos napovídají o talentu jejich tvůrce (scéna a kostýmy Jarmil Škvryna).

Přes všechny výše uvedené připomínky nelze pominout příznivý dopad inscenace na část publika, především na mládež, která si v inscenaci nachází zajímavé paralely k dnešku.

Divadelní soubor PIKI Volyně
Antonín Hodek
ČESNEKOVÝ SAD

Hodkova předloha neklade důraz na příběh (ten je pouze víceméně letmo naznačen), ale nabízí v podstatě etudy pro rozvinutí herecké akce. Jména postav, prostředí u moře a uniformy navádějí v počátku k zamyšlení nad možností až jistého podobenství (osudy Evropy?...), ale dále je, stejně jako volyňská inscenace, nerozvíjí. Rozvíjí komediální kvality situací, rozvíjí komiku různým způsobem a v různé kvalitě. Jedním ze zdrojů komiky je to, že postava jakoby neví (například že šváb neslaví narozeniny, a tak je slaví). Uveďme si příklady humoru. Slovní humor je dán předlohou (přeřeky a pod.). Pak je zde humor situační, situační gag (jako příklad si uveďme, kdy muži rozehrávají, že se narodil syn, načež je vystaven překvapivý moment zvratu: je to dcera). Hodně bylo pokusů o hudební komiku, ale zde se daří volyňským méně. Zato výborně se jim daří komika pohybová, pro kterou mají evidentně větší dispozice než pro komiku hudební – balet Bobo (O. Smahová) a Tresbiena (M. Pikolon) je nesporně nejlepším číslem celé inscenace.

Jako celek trpěla inscenace nevyrovnaností. Kvalita komických čísel je velmi nevyrovnaná, někdy nevychází a vznikají tak hluchá místa. Prospěla by lepší organizace, přesnější temporytmus v budování jednotlivých situací a gagů.

Všichni herci působili příjemně tím, že vědomě uplatňovali své schopnosti a osobnost. Jednoduchá vtipná dekorace je šitá hercům na tělo a je také jimi naplno rozehrávána.

Hodkovu předlohu si lze nejspíše představit jako klauniádu, pro

ktorej je táto predloha len záminkou. Tam, kde sa takovému pojetí volýňšti najviac priblížili (viz balet) fungovala inscenácia najľepšie a najviac nás pobavila.

Na základe interných debat poroty zaznamenala a zformulovala A. Exnarová

SLOVENSKÉ ODŠTIEPKY

Divadelné združenie MsKS Partizánske

Isaak Babel

PRVÁ JAZDECKÁ

Voni řekli, (ti dobráci), napiš o tých Slováčích, čo prídu až v nedeli – něco neoficiální.

No nazdar, povzdychol som si... a teraz si to s nimi rozhádzem. Ja ich teda vnímam v celoslovenskom kontexte od úplného prapočiatku, kedy vystúpili na dosky, ktoré znamenajú zhubný nádor divadelný vo veku ešte predmaturitnom.

Odvtedy zovretá partia najmä mladých mužov, ale aj pôvabných mladíc úspešne brázdí festivaly a svet. Neuveriteľné. Ale naozaj, to stmelenie partie je výdatné najmä v súbore z malého mesta. Bist'u, aj teraz si vedia dať do nosa. Od premiéry tohto predstavenia (neveľmi vydarenej) uplynul hádam mesiac a po evidentnom zemetrasení sme uvideli na ďalšom festivale takmer úplne inú inscenáciu. Bravo. Sila ich divadelného združenia sa krásne odzrkadľuje aj v tom, že organizujú už 15 rokov pre svojich priateľov krásny víkend (pečenie barana) v lesoch pri Partizánskom (chodia tam aj mnohí z Česka – môžete sa pridať, Jožko Krasula vás iste pritúli). Minulý rok získali poctu najúspešnejšej inscenácie amatérskeho divadla. Začem bukvý – vsjo jasno – min net. Chvátiť ... ?

Ad: Tango

Z akého dôvodu „vyššieho princípu tvorivého“ sa stalo, aby v pomerne vyrovnanom predstavení niekto vyštval hlavného protagonistu k takémuto jednorozmernému splošteniu postavy tým, že ho nechal urevať rolu???

Alebo my nemáme prirodzené cítenie? Tak prepáčte, že snád' aj áno.

Ad: Ku všetkým doposiaľ videným predstaveniam, ktoré sú v hodnotovom vzťahu vo veľkých diporporciách. Nemá význam, aby bojoval David s Goliášom, aby sa zrovnávali slivky z dýňou...

V tomto ohľade by istotne pomohlo (a čím skôr, tým lepšie...), aby dostali z ARTAMY dôveru niekoľkí vybraní odborníci (5 - 7 ľudí), ktorí by chodili do regionálnych výberov (vedomí si štandardnej úrovne národnej prehliadky „DT“) ako samosudcovia a boli garantmi – celoštátnymi vyberajúcimi porotcami.

Nevravíme to preto, že na Slovensku to máme (máme tam i Mečiar a iný slotovský plevel), ale preto, lebo „jinudy cesta nevede“.

P.S. Uvedomme si napr., že keby z niektorého regionu sem mohli postúpiť dva progresívne súbory, bolo by to istotne pre vývoj divadla a konfrontáciu tvorivosti lepšie. Chce to jednoducho flexibilitu a....(žábomyšie vojničky do smeti).....

Vaši priatelia a susedia divadelníci

Hostem letošního divadelního Třebíče je zahraniční soubor – **Divadelné združenie MsKS Partizánske** uvede inscenáciu **Prvá jazdecká** s podtitulem **Historky z vojny**. Motivy z povídek **Isaaka Babela** zdramatizoval režisér souboru Jozef Krasula a kolektiv divadla.

O práci a úspěších Divadelného združenia si môžete prečítať „oficiální“ článek v programové brožure a „neoficiálně přátelský“ ve Slovenských odštiepkoch v tomto čísle Zpravodaje.

Z programu k inscenaci přetiskujeme:

Vlastný životopis I. Babela

Narodil som sa roku 1894 v Odeze, na Moldavanke, ako syn židovského kupca. Na otcovo naliehanie som do šestnásteho roku študoval hebrejčinu, bibliu, talmud. Doma sa mi žilo ťažko, lebo ma od svitu do mrku nútili zaoberať sa množstvom rozličných vied. Oddychoval som v škole.... Cez prestávky sme často chodili do prístavu na molo alebo krčiem na Moldavanku popíjať lacné besarabské víno. Táto škola je pre mňa nezabudnuteľná ešte aj preto, že profesorom francúzštiny bol Monsieur Verdon. Bol to Bretonec a mal literárny talent ako všetci Francúzi. Naučil ma svojej reči, jeho zásluhou som dôkladne poznal francúzskych klasikov, spriatelil som sa s francúzskou kolóniou v Odeze a od pätnásteho roku som začal po francúzsky písať poviedky...

Potom, po skončení školy, ocitol som sa v Kyjeve a roku 1915 v Petrohrade. V Petrohrade som sa mal mizérne, nemal som úradné povolenie k pobytu, ukrýval som sa pred políciou a býval som v krčme na Puškinovej ulici u istého otrhaného, opitého kelnera. Vtedy roku 1915 som začal roznášať svoje diela po redakciách, ale odvádzali ma vyhadzovali, všetci redaktori ma prehovárali, aby som sa stal predavačom v nejakom obchode, ale ja som ich neposlúchol a koncom roku 1916 som sa dostal ku Gorkému. Nuž a tomuto stretnutiu ďakujem za všetko a podnes vyslovujem meno Alexeja Maximoviča s láskou a zbožnou úctou. On uverejnil moje prvé poviedky... on ma naučil nesmierne dôležitým veciam a potom, keď vysvitlo, že dva-tri moje obstojné mladické pokusy boli obstojné iba náhodou a že sa mi práca nedarí a píšem pod psa – Alexej Maximovič ma poslal na skusy.

A tak som sedem rokov – od 1917 do 1924 – bol na skusoch. Bol som vojakom na rumunskom fronte, potom som pracoval v Čeke, na Ľudovom komisariáte osvety, v zásobovacích expedíciách z roku 1918, v Severnej armáde proti Juženičovi, v Prvej jazdeckej armá-

de, v Odeskem gubernskom výbore, bol som lámajúcim redaktorom v Siedmej sovietskej tlačiarňi v Odeze, bol som reportérom v Petrohrade a v Odeze a tak ďalej. A iba roku 1923 som sa naučil vyjadrovať svoje myšlienky jasne a nie príliš rozvláčne. Vtedy som znovu začal písať.

Preto pokladám za začiatok svojej literárnej činnosti rok 1924, keď vo štvrtom čísle časopisu Lef vyšli moje poviedky Soľ, List, Smrť Dolgušova, Kráľ a iné.

I. Babel

STŘÍPKY

Milá návštěva: Divadelní Třebíč navštívila „delegace“ z Vysokého nad Jizerou, kde se – jak je všem divadelníkům známo – koná proslulá národní přehlídka vesnických divadelních souborů Krakonošův podzim. Hosté se zajímali – mimo jiné – i o práci redakce Zpravodaje. Naše redakce měla také spoustu dotazů na ing. Josefa Hejrala, který je hlavním redaktorem vysokého zpravodaje. Záviděli jsme vysokým klidnou bukolickou atmosféru jejich přehlídky, i když představa, že by zpravodaj měl mít 12 stran je pro nás děsivá...

Stálíce: Divadelní Třebíč už má svoje stálíce – některé soubory se tu objevují už poněkolkáté –

patří k nim DK Jirásek Česká Lípa, Rádobydivadlo Klapý a divadelní soubor z Volyně.

Vzkaz pro nevychované diváky na představení TANGO: nesluší se šustit v hledišti během představení! Natož pak ve druhé řadě!!!

Obracíme se tímto zároveň na ředitele přehlídky, aby celý případ vyšetřil, viníky kázeňsky potrestal a udělil pro výstrahu alespoň ředitelské důtky. (Nechce-li rovnou použít metodu biskupa z představení Fanny a Alexandry).

Úlevný výdech: Oprava zprávy ze Zpravodaje č.3. Po zhlédnutí představení TANGO byly vizuální potřeby ženské části souboru již naplněny. Ani mužští členové si nestěžovali.

—hvn—

Povzdech: Na loňských celostátních přehlídkách (WP a DS) jsme se setkali v závěrečných večerech s věcí veskrze příjemnou, která hercům a režisérům zdeptaným porotou a následujícími velmi kritickými diskusemi přinesla dokonalou satisfakci. Oni výše jmenovaní (tedy porotci) vystoupili s vlastním programem a předvedli své interpretační kvality. Táží se tedy: Nemohla by se tato tradice ustálovit i v Třebíči?

—hvn—

Inzerát: Máte-li zájem dnes po skončení DT cestovat do Prahy, mám ještě volná místa v autě

— redakce —rs—

LEV SALONŮ:

Do onoho okamžiku, než jsem si přečetl třetí číslo zpravodaje, jsem žil v nevědomosti a v domněnku, že „lev salonů“ je zvíře. Po přečtení zmíněného plátku jsem však poznal, že tímto „lvem“ jsem já. Přehlídkou bloudím inkognito. Divadlo mne nezajímá ani zbila, zato KDO, S KÝM, KDE, KDY, PROČ A JAK, jsou informace, jež šimrají mě v oblasti mých nejvyšších novinářských ambicí.

Tak například už vím, proč redaktor Jirka Pokorný nenosí knír. Na Českokrumlovsku se ranní mlhy usazují do vousů tak často, že teprve po oholení svého mužného atributu se dotyčný natrvalo zbavil stálé rýmy a nachlazení.

Aleš Bergman, jehož ředitel přehlídky nemilosrdně stíhá jednou důtkou za druhou, je v jádru slušný člověk. Popravdě však musím dodat, že báseň v rubrice „seznamka“ (DT 99/4) je výplodem Bergmanovy ješitnosti.

Samostatnou kapitolou jsou technici Národního domu a jim „popivně“ spřízněný bufet „U lačné útroby“. Jejich zájem je pouze Budínovi knajpa, krátké sukně přítomných hereček, rum a neutuchající zvědavost, zda **kroměřížské jeptišky** nosí spodní prádlo. O totéž se konečně zajímá již všemi přehlídkami protřelý **Standa Šmíd**, který své slídivé oko tiskl k hledáčku kamery tak důsledně, až mu hliníková obroučka brýlí vrostla v kořen nosu.

Ředitel MKS Marek Buš si již neplete dvojčata Lindu a Sandru z Karlových Varů. Jaký klíč mu však sličné dívky poskytl, se mi, bohužel, nepodařilo zjistit.

Chcete-li recept na prý vynikající bramborový salát se slanečkem, obraťte se na **Pavla Hurycha** (Rádobydivadlo Klapý).

Bohouš Budín (bufet „U lačné útroby“): tvrdí, „Nejlepší jsou muzikanti. Chvilku hrají a dlouze časají. Ztracení divadelníci!“ (časati = pít, pozn. lev)

Úryvek z nejoblíbenější písně **údržbáře Jirky Brátky**: „Rum, slivovice, gin, borovice a zase rum...“

Cítíte-li ve zdejších prostorách tabákový kouř, pochází s 99% platností od bafajícího **údržbáře Marka Samuela**, který má v dýmce, podle nejmenovaných zdrojů, nacpané sušené feferonky.

Ředitelka týdeníku „Puls třebíčska“ (mediálního partnera přehlídky) **Radka Burketová** je na 100% velmi blízkou přítelkyní ředitele MěKS Marka Buše.

Váš „lev salonů“ (redakčně kráceno)

Kluk

Letos nás navštívil v divadle kluk. Měl pět, tričko se šaškem, kšandy, neboli šle, drzý výraz a žízeň. Bufet „U lačné útroby“ ho lákal, aniž uměl číst a aniž věděl o rozdílu mezi slivovicí a vodou. Ťukli jsme si spolu. Já měl malou skleničku plnou švestkové vůně, on měl půllitr, který nevoneš ani náhodou, neboť voda je bez zápachu. (A bez vůně). Napili jsme se, já se otřepal a skryl jsem za záda husí kůže na rukou. On ucucl, koukal na mě nedůvěřivě a pak lakonicky plácl: „Teplá!“ Říhnul nespolečensky, což se dětem odpouští. I v divadle.

Pak se díval, jak se staví scéna. Dětské oči jsou čisté, kluk jeho věku je doposud bezelstný, i když trochu mazaný, kouká na všechno z mírného, drzého pohledu a mluví pravdu. To křeslo je ušmudlané a sype se z něj sláma, okno na jevišti nejde otevřít, protože ho někdo zatlouk’ hřebíkem, ten pán má velké břicho a upad’ mu z cigarety popel. Pak s ním zašije čertovina, kopne do nohy stolu, který se viklá, a běží se pomazlit. Beztoho by se mu divadlo nelíbilo.

Díval jsem se na něj půl dne a trochu jsem mu záviděl. Šmouhy na křešle mi nevadily, protože vím, jak rekvizity trpí pekeltováním po rozličných pódiích.

Okno se v kulisách neotvírá, protože je to jenom jako a hřebík drží jak helvitská víra. Do břicha toho pána se pivo schová tak rychle, že si to zaslouží obdiv, kouř mi nevadí a popel se zamete. Na konci představení se tleská, nejkrásnější dívka dostane kytku, ostatní si poručí slivovici a ospalý kluk už zatím doma leze do peřin.

Divadlo je krásná věc. Herci žijí cizí osudy, diváci jim věří, to své každý chvíli zapomene a sláma padá z židle, kdykoli se na ni sedne. Kluk stojí u stolu v bufetu, cucá vodu a na svět se dívá pravdivě. My ostatní dneska naposledy bouráme scénu, jsme dospělí, řekneme si, že to stálo za to, a ujistíme se, že za rok zase. A se skleničkou v ruce se díváme po capartovi, jak se běží pomazlit.

Marek Buš

SOS: Každý den jsme procházeli kolem zalujících fotografií uprchlíků z Kosova. S výstavou fotografií Jana Šibíka SOS Kosovo byla uspořádána veřejná sbírka a MěKS Třebíč se rozhodlo věnovat výtěžek ze vstupného na představeních Divadelní Třebíče nadaci Člověk v tísni. Včera skončilo poslední soutěžní představení a výtěžek – 21.300,- Kč bude zaslán na konto SOS Kosovo.

Fotografie: Soubory, které laskavě poskytly fotografie ze svých inscenací redakci zpravodaje si je mohou vyzvednout dnes dopoledne v kanceláři MKS.

ZDALEKA I ZBLÍZKA

Když mě před několika lety náhoda zanesla do Brna (po skoro čtvrt století ve Skandinávii a jiných protestantských zemích) dostal se mi do ruky program nastávající přehlídky amatérského divadla Divadelní Třebíč. „To bych chtěla vidět“ zvolala jsem v nadšení, neboť moje dramaturgické srdce poskočilo. Celá řada „lahůdek“, témat v nedávných letech zcela opomíjených a „zatracovaných“, nevídaná šíře záběru. Reakce na můj výkřik byla též překvapivá (po desetiletích nezájmu či lhostejnosti ke všemu co má něco společného s uměním či prostou komunikací člověka s člověkem): „Není problém“ A nebyl. Během několika hodin bylo domluveno, že „exotická Skandinávka“ se přehlídky může zúčastnit (jako pozorovatel), současně milá dáma z Třebíče nabídla nocleh, účastníci nabídli vše ostatní, především pro mne tak významnou bezprostřední výměnu názorů.

A tak se stalo, že jsem v květnu po několika let přijížděla ze Stockholmu do Třebíče (s občasnou pauzou, ale o to radostnějším návratem). Stalo se to pro mne „vrcholem sezóny“. V prvních letech jsem obdivovala nevídanou dramaturgickou rozmanitost, široký tematický záběr, různost žánrů, stylů i výkladů jednotlivých her či dramatizací. Směrem k letošnímu ročníku se vytříbila i práce režijní, scénografická, a letos především práce herecká. Řada výkonů byla tak autentická a originální, že ve mě vzbudila radostný pocit, že divadlo přece jen nezahyne. Nemůže zahynout, protože živé divadlo přispívá k lidské domluvě, a dokud si máme co říci, zůstáváme lidmi a „nedáme se“.

*Zdena Charvátová
(Stockholm – Praha – Třebíč)*

ANKETA

Účastníků letošní přehlídky jsme se zeptali jak hodnotí průběh letošní Divadelní Třebíče.

1. Pokolikáté tu jste
2. Co se vám tu líbí/nelíbí
3. Co říkáte na úroveň vystupujících souborů

Jan Hejral DS Krakonoš, Vysoké nad Jizerou

1. Letos jsem zde počtvrté. Jako partnerské město Třebíče, které divadelní přehlídku také pořádá, se sem snažím jezdit každý rok.
2. Oceňuji propagaci a organizaci přehlídky. Nelíbí se mi, že v jednom dni jsou více než dvě představení. Diváci ani porota to podle mě nestihnou vstřebat.
3. My sem jezdíme špiclovat.

Lukáš Gajdoš DS ZUŠ Uherské Hradiště

1. Poprvé
2. Já to беру jako výměnu zkušeností. Mně se totiž přehlídky líbí všechny
3. To nemohu soudit, od toho je tady porota

Viktorie Procházková DS Lucerna Praha

1. Poprvé
2. Velmi se mi líbila hra Služky. Nelíbí se mi, že na divadelních představeních těžšího žánru tvoří publikum studenti.
3. Je tu velmi vysoká úroveň.

Aleš Bergman – porotce

1. Po páté
2. Divadelní Třebíč je pro mě jedna z nejlepších přehlídek amatér-

ského divadla u nás. Nejsilnějším zážitkem je pro mě výstava fotek J. Šibíka, která je v předsálí.

3. Jako porotce jsem velmi rád, že je tu letos minimum „úplných průšvihů“. Letos jsem s úrovní přehlídky velmi spokojen.

Jitka Smejkalová DS Duha Polná

1. Jezdíme sem každý rok, letos ale nehrajem
2. Zapůsobilo na mě představení DS Klapý. Na představeních mi chybí místní diváci. Je mi líto, že ze strany veřejnosti je o Divadelní Třebíč tak malý zájem. Na rozdíl od jiných přehlídek je zde velmi fundovaná porota.
3. Na rozdíl od loňského roku je zde velmi vysoká úroveň souborů.

LeV

ŠUMPERK ,99

Dílna pro mladé amatérské divadelníky

20. - 29. 8. 1999

Po loňské úspěšné dílně Vám i v tomto roce opět nabízíme dílnu v Šumperku – vzdělávací akci rozsahu, který nelze poskytnout v rámci Šrámkova Písku a s větším množstvím času a klidu na práci, než je možné v rámci klubů na Jiráskově Hronově.

Doplňkový program bude obsahovat představení, besedy, projekce a pod.

Dílna není primárně určena úplným začátečníkům (i když i takoví se zde ztratí, případně vyniknou). Věkový limit účastníků je 16 - 26 let.

Účastnický poplatek: 1250,- Kč

Individuálně, a pouze pro prvních 20, kteří o to projeví zájem, lze zajistit jako loni polní ubytování ve vlastním spacáku za nepoměrně výhodnějších finančních podmínek – prosím, volejte!

V letošním roce otevíráme šest tříd po cca 12 – 15 účastnících. Sestava bude zajímavá, ale zatím není definitivní. Proto ji očekávejte až se závaznou přihláškou.

Předběžné (a posléze i definitivní) přihlášky musí být zaslány na adresu (ale můžete i jen zavolat):

ARTAMA (k rukám K.Tomase)

P.O.Box 2 / Křesomyslova 7

140 16 Praha 416

nebo na fax č.02-61 21 56 88

či na e-mail: artama@ipos-mk.cz

nejpozději do 30.6.1999

(ale „kdo dřív přijde, ten dřív mele“, a „kdo zaváhá,“)

Telefonické dotazy (K. Tomas): 02/61215682 (přímá linka)

02/61215684-7 (ústředna)

0603/480111(mobil –jen nutné případy)

PŘEDBĚŽNÁ PŘIHLÁŠKA

Dílna pro mladé amatérské divadelníky 14. - 23. 8. 1999 ŠUMPERK

Jméno:

Adresa:

Telefonické spojení, vzkazy, e-mail a pod.:

R.Č.:

ČOP:

Počítejte s tím, že u nezletilých účastníků bude nutné přiložit souhlas nejméně jednoho z rodičů.

Hanácký divadelní máj 1999 – nominace pro Vysoké n./J. a POPELKU

Počátkem měsíce května začíná v Němčicích n. Hanou divadelní mumraj. V období od 1. 5. - 8. 5. 1999 se tu odehrálo 14 představení. Dilem v rámci soutěže venkovských souborů pro KDP ve Vysokém n./Jizerou a dilem pro Rakovnickou Popelku. Pro organizátory je to vždy pěkná dřina a když Hanácký divadelní máj skončí je žuchnutí „kamene ze srdce“ slyšet hodně daleko. Nutno však konstatovat, že HDM je nejvýznamější přehlídka venkovských souborů na Moravě a že nejeden nominovaný soubor z této přehlídky byl také nejlepším na KDP (Ořechov, Boleradice). O schopnostech organizátorů, zvláště pak Městského kulturního střediska v Němčicích n./H., svědčí fakt, že letos při výrazném nedostatku financí, sehnali 22 sponzorů nejen ze samotných Němčic n./H. (Zlín, Brno, Prostějov, Vyškov a další).

Některé venkovské soubory se v Němčicích n./H. objevují již poněkolidkrát (Polná, Dobronín, Hvozdná a p.), některé po odstupu několika let či vůbec poprvé (Křenovice).

Odborná porota pracovala ve složení Strotzer, Kodeš, Čundrle a pro KDP 1999 vyzněl její verdikt takto:

- nominace: DS Duha Polná s inscenací hry Jitky Smejkalové a Petra Vaňka podle Ondřeje Sekory: Ferda Mravenec v cizích službách.

- doporučení na 1. místě obdržel soubor MSKS z Velkých Opatovic s hrou A. Procházky: S tvou dcerou ne

- doporučení na 2. místě pro Divadlo Antonína Vorla z Křenovic s hrou T. Steinera na motivy Bradfordova Černošského Pána Boha a pánů Izraelitů. Kromě toho byla udělena řada čestných uznání, diplomů a cen. V soutěži Dospělí dětem se do Němčic n./H. sjíždí soubory většinou ze sousedních okresů: Kroměříž, Zlín a některé soubory nejsou na HDM nováčky (již zmíněná Polná, Malá scéna Zlín).

Porota ve stejném složení na POPELKU do Rakovníka nominovala: DS ZUŠ Vladimíra Ambrose z Prostějova s inscenací hry Už nikdy nebudu spát v rákosí autorů M. Čundrleho a M. Přikryla, v režii Hany Kotyzové (čestné uznání za režii)

- doporučila na 1. místě DS Duha Polná s vlastní úpravou Ferdý Mravence (viz výše). Interpreti J. Smejkalová a P. Vaněk obdrželi ještě čestná uznání a ceny za herectví, scénografii a režii (P. Vaněk).

- doporučila na 2. místě DS DK Kroměříž s inscenací hry K. Hoffmana Zvířátka a loupežníci podle bří Grimmů.

Jak je uvedeno v závěrečném Kukátku (zpravodaj přehlídky) tak 6 představení pro děti vidělo 1334 diváků.

Nutno podotknout, že Městské kulturní středisko tvoří ředitelka Ivana Dvořáková (také ředitelka přehlídky) a pracovnice Petra Řezáčová a Miluše Poláčeková; hlavně jim patřilo poděkování starosty Němčic n./H. pana Jaroslava Oulehly na závěr, který podtrhl naději na další ročník HDM v r. 2000.

– pal –

Pohárek SČDO

XXVII. ročník národní přehlídky POHÁREK SČDO, soutěž monologů, dialogů a individuálních vystoupení s loutkou se uskutečnil 17. dubna 1999 poprvé v Olomouci. Hlavním organizátorem se stal DS KS Velká Bystřice. A napoprvé se úkolu zhostil k plné spokojenosti a dá se říct, že vše klaplo. Do Olomouce se dostali nejlepší interpreti ze sedmi oblastních kol, která se konala téměř ve všech regionech. Přibyli k nim i mladí amatéři z Kandrásku z Brandýse nad Labem.

Z ženských monologů byla nejlepší paní Martha Kubešová (Praha) s rolí herečky v monologu J. Štěpánka: Růžový monolog.

V mužských monologích 1. místo nebylo uděleno a v dialogích získali první místo M. Rada a J. Kadeřávková (Praha) s vlastní úpravou Čapkovy Telegramu. Zvláštní uznání obdržela Martina Šubrtová s vlastní pohádkou Klubičkové království připravenou i s vlastními loutkami (klubičky) pro děti mateřských škol.

Mimo to byly uděleny další ceny: pro „mladý talent“ ji udělil poslanec M. Kučera Miroslavu Hrabětovi z Brna. Za jevištní mluvu ji udělil Zd. Fürst a Zdeňku Vrágovi z Hr. Králové a další. Ceny diváků a soutěžích obdržela M. Kubešová.

Na večerním vystoupení nejlepších interpretů vystoupil jako host člen poroty Petr Šíma z divadla Olomouc. Organizátorům se podařilo získat místní publikum jak na samotná soutěžní vystoupení, tak na večerní program, i když ne v takové míře, jak bychom si přáli. POHÁREK však v Olomouci jistě letos nekončí a příští bude lépe!

– pal –

DNES

NEDELE 23. KVĚTNA 1999

10.00 Divadelné sdružení MsKs Partizánske
Isaak Babel
PRVÁ JAZDECKÁ (Historky z vojny)
Závěr přehlídky a setkání účastníků Divadelní Třebíče

ZÍTRA

PONĚLÍ 24. KVĚTNA 1999

Začněte připravovat nové inscenace, abyste se mohli zúčastnit IX. Divadelní Třebíče, která se uskuteční 17. - 21. května 2000 !!!

Do nového tisíciletí

8. Divadelní Třebíč je už historií. Přinesla řadu námětů na přemýšlení. Asi i přesně kopírovala celkovou situaci v naší zemi. Udělují napomenutí ředitele nám dospělým za přístup k organizaci návštěv studentů na představeních. (myslím si, že chyba je na všech stranách, jak u nás organizátorů, tak u souborů, ale i u učitelů, i studentů; měli bychom více komunikovat, vysvětlovat, informovat a **VYCHOVÁVAT**), souborům udělují pochvalu ředitele za ochotu nést kůži na trh, některým regionálním porotcům důtku ředitele za zcela nepřesné zhodnocení situace a úrovně. Vám všem přeji do nového tisíciletí především zdraví, štěstí, políbení múzy a spokojenost. **Je fajn, že divadlo přežije rok 2000. Ať žije 9. Divadelní Třebíč v roce 2000.**

Jarda Dejl

Bez konzumace není legrace

O spokojenost účastníků Divadelní Třebíče pečovalo mnoho lidí, jejichž jména se patrně nikdy neocitnou na plakátech. Patří k nim i osazenstvo restaurace U Mottlů, které se s maximální pozorností staralo o naše žaludky. K chutné krmi vždy přidávali i ochotu a úsměv. Děkujeme těmto pánům a dámám: Jaroslavu Malému, Jiřímu Sladkému (šéfkuchař), Josefu Pohlovi (kuchař), Milanu Kratochvílovi (šéf obsluhy), Josefu Kasárníkovi (číšník), Leoně Hujkové (servírka), Jaroslavu Dvořákovi (číšník) a Drahomíře Kočí (pomocný personál).

Akcent

Bez hbitých prstíků půvabných dívek, tančících na klávesnici počítače ve firmě AKCENT byste se nedomýšleli našeho Zpravodaje. Draha a Andrea oželely v průběhu přehlídky noční spánek, aby se divadelníci dočkali své každodenní porce informací.

Děkujeme touto cestou šotkovi Gutenbergovi za shovívavost, všem příspěvovatelům za dobrovolné dárcovství příspěvků, zpráv, noticek i zásadních až životních informací o českém i zahraničním divadle.

Děkujeme všem přátelům z MěKS, kteří nám poskytli nejen místnost, ale i počítač, zatracenou tiskárnu, víno, papír a vše další potřebné k tomu, že jste během pěti dnů mohli obdržet pět čísel Zpravodaje a jedno navíc.

Děkujeme, že jste Zpravodaj četli, nepohazovali na WC a někdy nás i pochválili. Věřte, že nám v tu chvíli bylo, jako byste nás husím sádlem po zádičkách mazali. Zkrátka děkujeme.

Vaše redakce

(Radim Svoboda, Stáňa Štěpánková, Jirka Pokorný a naše věrná Hanka Švihálková, bez které by počítač nenapsal ani ř)

Zpravodaj VIII. ročníku Národní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Třebíč 1999

Vydalo MěKS Třebíč, sazba a tisk Akcent spol. s r. o., B. Václavka 20, Třebíč
Počet výtisků 200